

Tingets ærede Medlemmer foruden jeg og i Selen i tidligere Samlinger. Men nu har det vist sig, at den Gennemførelse, vi have faaet der, gjorde sig udtillens eller, som det ærede Medlem fra Ringløbing udtrykte sig, fik den Ide at luffe sig. At den vilde vandre Syd paa, hvad de tidligere Udføringer altid have haft Tilbøjelighed til at gøre, og hvorved det naturlige lige Udløb tabes; og det bliver mere vanskeligt for Bandet at strømme ud, vare vi ikke i Tvivl om, men at den vilde faa den Ide, som det ærede Medlem sagde, at den vilde rent ud luffe sig, havde vi ikke tænkt. Nu har den været luffet to Gange, sidste Gang i sidste Nar, og det Tab, der derved afstedkommes, er jo meget stort. Det er imidlertid ikke alene de Pengejummer, som gaa tabte for Beboerne derude ved, at de dels slet ikke faa det Hø, de leje derude, og dels faa det Hø, de faa, i fordærvet Tilstand, men hvad der er lige saa galt for Beboerne derude er, at de ikke kunne undvære dette Hø. Vi have netop baseret vor Drift paa det, at vi kunne faa Hø at leje eller købe derude, og kunne vi ikke det, kommer der et Misforhold ind i vore Besætninger. Sidste Nar gik der en umaadelig Del tabt ikke alene af Hø, men ogsaa af Korn. Mange ville i Løbet af Vinteren komme til at indskrænke deres Besætninger og forandre deres Drift. Der maa i en nær Fremtid gøres noget i denne Anledning, men hvad dette „noget“ skal være, skal jeg ikke inblade mig paa at omtale; det maa blive de sagtyndiges Sag. Der er jo adskillige Planer under Fremmarch, og maaske den ærede Regering; og det ærede Ting kunde slutte sig til en af dem. Jeg har kun villet drage Sagen frem for hderligere at give den min varmeste anbefaling.

En anden Sag, jeg har lovet at drage frem heri Tinget, angaar Bevillingen under § 19, Nr. 14. Der findes der en Sum, som udgives ifølge Lov af 13de April 1893 til Præmier for Husdyr. Fordelingen af disse Penge skulde efter Loven af 1ste April 1887 ske saaledes, at det Beløb, som vedkommende Landbosforeninger selv vilde skænke, skulde i det mindste udgøre Halvdelen af det Beløb, som kunde erholdes fra Statens Side. Men naar man nu ser her i en Bøg, som er udgivet af Oberstløjtnant Nielsen om Statsdyrskuetkommisjonen's Virksomhed — den, jeg har i Haanden, er fra 1894 — kan man ikke rigtig blive flog paa, efter hvilke Regler disse Penge egentlig ere blevne uddelede, og det er netop det, der har bevirket, at en Landbosforening i min Egn har henvendt sig til mig om at bringe Sagen frem her. De Beløb, der ere udgivne, ere noget

forfælskelige i Forhold til, hvad vedkommende Landbosforening selv har bidraget; men nu har jeg læst en Del i denne Bøg, og jeg tror da, at det, der gør, at der er blevet nogen Forskel paa Forholdet mellem Statsbidraget og de Bidrag, der ere ydede af Landbosforeningerne selv, beror egentlig paa, at enkelte Landbosforeninger have opgivet en større Sum til Ministeriet end den, de i Virkeligheden have givet, naar Dyrskuet er blevet afholdt. Derved kommer Ministeriet jo til at regne med fejle Tal, idet det vel sagtens gaar ud fra, at det Beløb, som vedkommende Landbosforening angiver, ogsaa er det, som skal gives og bliver givet, men naar man læser i Bogen, ser man straks, at det er fraveget. Det er ingen Hemmelighed, heller ikke for Ministeren; det kan han selv læse sig til. Men der er noget andet, jeg skal fremdrage. Jeg har her et Udsklip af et stedligt Blad, og hvad der er opgivet, passer ganske rigtigt. Her er atter talt om en vis Sum, der er givet til Præmier, og Statskassen har ogsaa tilskudt i Forhold hertil et Beløb, som falder noget sammen med, hvad den har givet andre Steder. Men nu staar her, at vedkommende Landbosforening har af to Sparekasser faaet nogle Beløb, og disse to Beløb ere sammenlagte indbefattede i den Sum, som Landbosforeningen giver. Derfor denne Metode bruges mange Steder, er det ogsaa noget, der bliver vildledende. Naar en Landbosforening er saa heldig at have mange Sparekasser i sit Omraade, som staa velvillig til Foreningen og skænke den mange Penge, saa er den saa godt stillet, at den faar private Bidrag baade derfra og fra andre Steder. Det tror jeg ogsaa der bør tages Hensyn til. Derfor Fordelingen skal ske efter de samme Regler som hidtil, saa fristes man til at tro, at Landbosforeningerne gennemgaende vilde komme til efterhaanden at opgive fejlagtige Tal, nævne høje Beløb, som de egentlig aldrig give, eller med andre Ord: man frister dem til at lye, og det skulde man dog i alt Fald ikke gøre. Jeg vil derfor henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke kunde blive ændret. — Der er dernæst en anden Sag, jeg vil omtale, der strengt taget ikke er helt lokal. Den angaar et Andragende, som er blevet indleveret her i Tinget af mig. Ganske vist blev det fra Formandspladsen udtalt, at det var indgivet af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen), men det er senere blevet rettet i Tidenden. Den skete Føjetagelse har jo intet at bethyde for mig eller over for Andragendet, der lige godt vil blive behandlet. Den eneste Stede, der er slet, er,